

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

ע"ר 20-05-39738 ע. נ' ע.

בפני כבוד השופט בן שלו

המערערת ח.ע. ת"ז XXXXX
ע"י ב"כ עו"ד משה חן

נגד

המשיב ד.ע. ת"ז XXXXX

פסק דין

1. ערעור על החלטת כב' רשמת ההוצל"פ בתיק פרטני 6-13-00232-14 מיום 22.3.20 (להלן: "ההחלטה"). עסקינן בהחלטה הקשורה עם טענות המערערת ביחס לאופן חישוב החוב בתיק, שניתנה בעקבות החלטה קודמת מיום 18.3.20 של כב' הרשמת אשר הורתה לגזברות מחוז ירושלים של רשות האכיפה והגביה לבצע בדיקה לטענות המערערת באשר לשיעור החוב בתיק ואופן חישובו.
2. ההחלטה עצמה היא למעשה ציטוט במתכונת של "העתק והדבק" של הודעת הגזברית בכתב יד ולאחריה קובעת כב' הרשמת, כי לאור ההודעה טענות המערערת נדחות.
3. בתמצית, טוענת המערערת לגופם של דברים כי שגתה כב' הרשמת מקום בו קיבלה את החוב בתיק על פי תחשיב גזברות ההוצאה לפועל, שהתייחס לקרן החוב כמקשה אחת ולא בהתאם למועדי התגבשות החיובים השונים; שהם למעשה מועדים שונים הקשורים עם הפרשים לגביית חיובי מזונות שאושרה הגשתם לביצוע, שהתגבשו במועדים נמשכים ושונים ולא במקשה אחת.
- כן טוענת המערערת כי ההחלטה נושא הערעור איננה מנומקת.
4. המשיב, המתגורר ב-XXX מזה עשרות שנים ביכר שלא להתייצב לדיון ולא הגיש לתיק זה כל תגובה חרף שהות שניתנה לו גם לאחר הדיון מיום 1.12.20 וחרף העובדה שבתיקים קשורים שהסתיימו זה מכבר הגיש הודעות משתלחות וחריפות אך בימים האחרונים.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

ע"ר 39738-05-20 ע. נ' ע.

5. לאחר שעיינתי במלוא המצוי בתיק הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערעור להתקבל, בראש ובראשונה בהיעדר הנמקה של ממש להחלטה.

קרן החוב, כפי שניתן להבין גם מהחלטת כב' הרשמת מיום 18.3.20, מושתתת על הוראות פסק דיני בתלה"מ 47097-03-19 מיום 23.12.19 (להלן: "**פסק הדין**"). בפסק דין זה אושר למערערת להגיש לביצוע סדרה של הפרשי מזונות לגביה שהמוסד לביטוח לאומי אישר אכיפתם באופן עצמאי על ידי התובעת. זאת, בהתייחס למועדים שמחודש 5/90 ועד חודש 11/06. השיעור המצרפי של כלל הפרשי החוב עומד נומינלית על סך של 135,740 ₪ כעולה מאישור המוסד לביטוח לאומי שצורף לכתב התביעה הנ"ל.

6. כאמור טענת המערערת כפי שככל הנראה נטענה גם בלשכת ההוצאה לפועל, היא שהיה מקום לחשב את שיעור החוב הריאלי בתיק לפי ערכיהם הריאליים של כל אחד מהמועדים השונים שהתגבשו לגביה ולא באופן מצרפי.

7. אף מבלי להידרש לשאלה האם שגתה כב' הרשמת אם לאו באשר לטיעון המהותי של המערערת (לעניין זה יש לזכור שמדובר בחיובים שהחלו עוד בשלהי המאה הקודמת, על כל המשתמע לעניין ערכיהם הריאליים של חיובים בני עשרות שנים), הרי ההחלטה איננה מנומקת ולמעשה תולה יהבה אך ורק בכך שגזברית המחוז ביצעה חישוב ומצאה שהחוב בתיק מעודכן ותקין.

גם אם סמכותו של רשם ההוצאה לפועל בהקשר האמור היא מנהלית באופייה ; וגם אם לכאורה אין כל מניעה שבעל התפקיד הרלוונטי שאמון על עדכון החוב בתיק ימסור ממצאו לרשם ההוצאה לפועל ; הרי שההנמקה לפיה בהתאם לממצאי הגזברות החוב מעודכן, לאו הנמקה היא, אף לא בתמצית.

הדברים יפים במיוחד שעה שעיקר הטיעון של המערערת הינו טיעון **מהותי** הנובע למעשה ממועדי התגבשות נטענים של החוב (האם מועדים נפרדים או שמא יש להעמיד את קרן החוב הנומינלית כפי שיעורה המצרפי עם תום המועדים שהאישור בגינם ניתן). לטיעון זה של המערערת לא מצאתי כל ביטוי בהחלטת כב' הרשמת ודי בכך כדי להוביל לקביעה שדין הערעור להתקבל בהיעדר הנמקה מספקת של ההחלטה.

8. במילים אחרות, מההחלטה הלאקונית נושא הערעור לא ניתן להבין מהי ההנמקה להעמדת קרן החוב כפי שהועמדה, מהי ההכרעה בטיעוני המערערת לגופם, ומדוע לגופם של דברים

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

ע"ר 20-05-39738 ע. נ' ע.

ושלא על בסיס קבלת בדיקת הגזברית גרידא, סברה כב' הרשמת כי תחשיב הגזברית משקף כהלכה את גובה החוב, ו/או את פסק הדין.

9. די בכך כדי לקבל את הערעור ולפיכך אני מורה כדלקמן :

א. הערעור מתקבל.

ב. התיק יושב לכב' הרשמת אשר תכריע לגופן בטענות המערערת ובהתאם תיתן הוראות מתאימות ומפורטות לגזברות לשכת ההוצאה לפועל כיצד לחשב את גובה החוב בתיק.

כפועל יוצא, איני מוצא מקום בשלב זה להידרש לטענותיה המהותיות של המערערת באשר לאופן החישוב והשערוך של החוב לשיטתה, וחזקה שכב' הרשמת תתייחס לטיעונים אלה לגופם.

בנסיבות העניין אינני עושה צו להוצאות.

פסק הדין מותר לפרסום בהשמטת פרטיהם המזהים של הצדדים.

המזכירות תמציא העתק פסק הדין לצדדים כמו גם לתיק ההוצאה לפועל ותסגור את התיק.

ניתן היום, ה' אדר תשפ"א, 17 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.

בן שלום, שופט

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

ע"ר 39738-05-20 ע. נ' ע.